

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Agnieszka Żywicka

SSN Leszek Bielecki

w sprawie z odwołania J.A.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw

Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury i renty policyjnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 26 lutego 2026 r.,

wniosku organu rentowego z dnia 13 stycznia 2026 r. o umorzenie postępowania

w związku ze skargą kasacyjną ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego

w Szczecinie z dnia 25 stycznia 2023 r., sygn. akt III AUa 340/22,

umarza postępowanie kasacyjne.

[i.t.]

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 23 maja 2017 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ponownie ustalił wysokość emerytury oraz renty inwalidzkiej ubezpieczonego – J.A.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 17 marca 2022 r., VI U 28/21, zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury i renty policyjnej ubezpieczonego bez zastosowania do tych wyliczeń regulacji zawartej w przepisie art. 15 c ustęp 3

ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ... (tekst jedn.: Dz.U. 2020, poz. 273), a w pozostałej części oddalił odwołania. Orzekając o kosztach zastępstwa procesowego, zniósł je pomiędzy stronami. Jednocześnie stwierdził brak podstaw do ustalenia odpowiedzialności organu rentowego za niewydanie decyzji w terminie.

Dnia 25 stycznia 2023 r. III AUa 340/22, Sąd Apelacyjny w Szczecinie zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że oddalił odwołania w całości (pkt 1.); oddalił apelację ubezpieczonego (pkt 2.); zasądził od J.A. na rzecz Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie kwotę 420 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Ubezpieczony zaskarżył powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną.

Pismem z 13 stycznia 2026 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie poinformował, że w dniu 3 października 2024 r., w związku z otrzymaniem prawomocnej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 5 stycznia 2026 r. wydanej w trybie art. 8a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, ponownie ustalił odwołującemu się wysokość świadczeń emerytalnego oraz rentowego z uwzględnieniem wszystkich przysługujących waloryzacji. Jednocześnie organ emerytalny wniósł o umorzenie postępowania w trybie art. 477¹³ § 1 k.p.c., gdyż żądanie odwołującego się dochodzone w niniejszym postępowaniu zostało w całości zaspokojone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zmiana lub wykonanie przez organ rentowy decyzji nie ma wpływu na bieg sprawy przed sądem ubezpieczeń społecznych (art. 477¹³ zdanie drugie k.p.c.). Sąd ten zobowiązany jest jednak umorzyć postępowanie w całości lub w części, jeżeli przed rozstrzygnięciem sprawy nastąpi wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony (art. 477¹³ zdanie pierwsze k.p.c.). Przyjmuje się, że wskazany przepis stanowi samodzielną podstawę uchylenia lub zmiany

decyzji na korzyść odwołującego się, obok przyczyn przewidzianych w art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst jedn.: Dz.U. z 2025, poz. 350 (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2012 r., II UK 240/11, OSNP 2013 nr 7-8, poz. 98).

Z kolei z mocy art. 355 § 1 k.p.c. sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona uгода zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 września 2017 r., II UK 423/16 (LEX nr 2401070) zwrócił uwagę, że art. 477¹³ k.p.c., stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 355 § 1 k.p.c. w tym znaczeniu, że określa szczególne przesłanki umorzenia postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2011 r., III UK 196/10, OSNP 2012 nr 17-18, poz. 222 i postanowienie z dnia 25 lipca 2012 r., II UK 333/11, OSNP 2013 nr 13-14, poz. 164). Ten szczególny rodzaj ustania procesu właściwy jest w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których sąd nie rozstrzyga o żądaniu pozwu, lecz o zasadności odwołania przez badanie prawidłowości stanowiska organu rentowego zawartego w decyzji. W postępowaniu sądowym organ rentowy staje się stroną, której służy uprawnienie dysponowania procesem. Jako strona bierna w procesie może uznać żądanie, z tym że wyłącznym sposobem wyrażenia takiej woli jest wydanie decyzji o treści odnoszącej się do żądania odwołania; jest to jedyny sposób wypowiedzi organu rentowego. Decyzja wydana w toku sprawy może nie zaspokajać w całości żądania odwołania i może stać się - jak każda - przedmiotem odwołania wszczynającego inną sprawę, albo je zaspokajać w całości lub w części, a wtedy wywiera istotny wpływ na tok postępowania sądowego. Wydanie przez organ rentowy w toku sprawy tak ocenionej przez sąd decyzji, skutkuje umorzeniem postępowania w odpowiednim zakresie. Odpowiednio, w przypadku wydania decyzji częściowo uwzględniającej żądania strony, postępowanie sądowe umarza się co do nieistniejącego przedmiotu odwołania, w pozostałym zaś zakresie sąd kontynuuje rozpoznawanie odwołania (por. także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 2012 r., II UK 314/11, LEX nr 121515; z dnia 25 stycznia 2012 r., II UK 228/11, LEX nr 121543; z dnia 25 lipca

2012 r., II UK 333/11, OSNP 2013 nr 13-14, poz. 164 i z dnia 5 maja 2000 r., II UKN 191/00, OSNAPiUS 2002 Nr 4, poz. 96; przywołany wyżej wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2011 r., III UK 196/10).

Zgodnie z art. 477¹³ § 1 k.p.c., zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia lub decyzji wydanej przez ten zespół, przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Poza tym zmiana lub wykonanie decyzji lub orzeczenia nie ma wpływu na bieg sprawy. Z jednolicie przyjętej w orzecznictwie Sądu Najwyższego wykładni tego przepisu wynika, że nie jest konieczna zmiana czy też uchylenie zaskarżonej decyzji, a więc innymi słowy wyeliminowanie jej z obrotu. Chodzi w nim o wydanie takiej decyzji, której skutkiem jest uwzględnienie w całości lub w części żądania strony objętego przedmiotem zaskarżonej decyzji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 maja 2000 r., II UKN 191/00, OSNAPiUS 2002 Nr 4, poz. 96 oraz z dnia 16 lipca 1998 r., II UKN 138/98, OSNAPiUS 1999 Nr 13, poz. 440; z dnia 6 października 2022 r., III USK 27/22, LEX nr 3508433; z dnia 14 grudnia 2022 r., III USK 30/22, LEX nr 3557784; z dnia 9 października 2022 r., III USK 31/22, LEX nr 3509796; z dnia 9 lutego 2023 r., III USK 104/22, LEX nr 3514753).

Mając to na uwadze, uznać należy, że wydanie przez organ rentowy decyzji w całości uwzględniającej żądanie odwołującego się, będące przedmiotem skargi kasacyjnej, uzasadnia umorzenie postępowania (art. 398¹⁹ w związku z art. 398²¹ w związku z art. 391 § 1 w związku art. 477¹³ i art. 355 § 1 k.p.c.).

[it]

[SOP]